

Forfl. t. L. om Strafferetspleien.

For Bøddomme, selv om de et kunne paaankes, gjælder en Fuldbyrdelsesfrist af 3 Dage, som beregnes paa den i § 378 1ste Stykke angivne Maade. Er Bøden tillagt den Forrettede, er Fuldbyrdelsesfristen den i Lov om den borgerlige Retspleie foreffrevne, hvilken ogsaa gjælder med Hensyn til Erstatning, som ved Straffedommen er tilkjendt.

§ 466.

Ingen Dødsdom maa fuldbyrdes, førend den af Justitsministeren har været Kongen forelagt, og Fuldbyrdelsen af Kongen er bifaldet.

Den Landsret, som har affagt Dødsdommen, og Høiesteret, naar Dommen har været paaanket, skulle afgive Erklæring, hvorvidt der findes Grund til at anbefale den Domsældte til Benaadning. Erklæringen forelægges Justitsministeren, naar Paaankefristen er udløben, eller Dommen er stadfæstet af Høiesteret.

§ 467.

Foruden den Udsættelse eller Standsning af en Straffedomms Fuldbyrdelse, som er eller kan blive Følgen af Paaanke eller Andragende om Sagens Gjenoptagelse, finder saadan Udsættelse eller Standsning fremdeles Sted:

- 1) naar en svanger Kvinde er dømt til Døden,
- 2) naar den, som skal udstaa Livsstraf, Frihedsstraf eller legemlig Straf, bliver affindig eller overfaldes af en heftig, livsfarlig Sygdom,
- 3) naar den, som skal udstaa Frihedsstraf eller legemlig Straf, er i en saadan legemlig Tilstand, at Fuldbyrdelsen af Straffen eller af den Straf, som efter Omstændighederne (Straffelovens § 23) skulle træde i Stedet, ikke kan finde Sted uden livsvarig Forværrelse af Tilstanden eller anden varig og betydelig Skade,
- 4) naar en umiddelbar Udtaaelse af Straffen vilde medføre uforholdsmæssige Følger for den Paagjældendes Belfærd eller væsentlige Ulemper for det Offentlige, kan Justitsministeren tilstede en kortvarig Udsættelse.

Naar den Ret, som har fældet Dommen, finder Grund til at indstille den Domsældte til fuldstændig Benaadning eller til at benaades med at lide Straf af en mildere Art, udsættes Straffens Fuldbyrdelse; det Samme gjælder, naar Ansøgning herom indgives af den Domsældte, forsaavidt ikke allerede tidligere en Ansøgning er afflaaet. Hvorvidt den alt begyndte Fuldbyrdelse af Straffen skal standses, paa Grund af Ansøgning om Benaadning, afgjør Justitsministeren.

§ 468.

Hvorvidt en Domsældt, der ikke tidligere var fængslet, i det Tidrum, som forløber, førend Straffen kan fuldbyrdes, eller naar Fuldbyrdelsen udsættes eller standses, bør henfættes i Baretægtsfængsel, afgjør Retten, jfr. § 225; herved finde da Reglerne i andet Affnit om Fængsling Anvendelse med fornøden Væmpelse. Paa lignende Maade finde Reglerne i andet Affnit Kap. VI Anvendelse med Hensyn til Beslaglæggelse paa Gods for Omkostninger og Erstatning, efterat Dom er gaaet.

Har den, som er dømt til Strafarbejde eller til Statsfængsel over 2 Aar, unddraget sig Straffens Fuldbyrdelse, kan Beslaglæggelse paa hans Formue her i Riget anordnes efter Reglerne om denne Forholdsregel i andet Affnit Kap. IV. Er der efter Affiggelsen af Straffedommen hengaaet 10 Aar, kan Andragende til Retten herom kun stilles efter Justitsministerens Befaling. Foruden i de i § 199 Nr. 1 og 2 nævnte Tilfælde bortfalder Beslaglæggelsen, naar Benaadning finder Sted; fremdeles bortfalder den, naar 10 Aar ere hengaaede efter Straffedommens Affigelse, medmindre Justitsministeren begjærer den vedligeholdt.